

[Viola Nørlov.]

at socialrådgiveren ikke kan hjælpe dem, hun kan jo ikke engang give dem en adresse; den skal de have hos erfarne og medfølende arbejdskammerater. Nogle benytter adressen, andre klarer sig uden fremmed hjælp og uden efterfølgende hospitalsindlæggelse, og disse aborter vil ikke komme i statistiken — og de er flere, end vi tror.

I sit svar til fru Camma Larsen-Ledet gav justitsministeren oplysninger vedrørende det udvalg, der blev nedsat af regeringen i 1961, altså for snart 6 år siden, og som skulle undersøge behovet for oplysning, etisk vejledning og rådgivning på det seksuelle område; ministeren oplyste, at en række undersøgelser var sat i gang, og sagde endvidere — Folketingstidende 1964-65, sp. 5044 —:

„Disse undersøgelser må forventes at kunne blive af afgørende betydning for vor stilling til, i hvilket omfang der bør være adgang til svangerskabsafbrydelse, og vi bør efter min mening afvente undersøgelserne, inden vi kaster os ud i en ny lovgivning.“

Det er på denne baggrund jeg spørger, om ministeren kan sige noget om, hvornår overvejelsen om ændring af svangerskabsloven er så langt fremme, at et lovforslag kan fremsættes?

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Da jeg i 1965 besvarede det spørgsmål, som fru Viola Nørlov omtalte, fra den nuværende familieminister, fru Camma Larsen-Ledet, om samme emne, gav jeg, som fru Viola Nørlov også oplyste, en kort redegørelse for seksualoplysningsudvalgets undersøgelser, og jeg erklærede, som det blev citeret, at vi måtte afvente resultatet af disse undersøgelser, før vi kaster os ud i en ny lovgivning.

Disse undersøgelser nærmer sig nu deres afslutning, og der vil derfor i meget nær fremtid blive nedsat et udvalg til dels at bearbejde seksualoplysningsudvalgets materiale, dels, i overensstemmelse med aftaler truffet på det nordiske justitsministermøde i oktober 1966, at samarbejde med den svenske abortkomité om udarbejdelse af i hvert fald fælles dansk-svenske regler om svangerskabsafbrydelse. Under hensyn til

den korte afstand og de nære forbindelser, der er mellem Danmark og Sverige, må det anses for meget vigtigt, at lovbestemmelserne om svangerskabsafbrydelse så vidt muligt er ens på begge sider af Øresund. Spørgsmålet om fællesnordisk abortlovgivning er da også på dagsordenen både for det næste møde i Nordisk Råds juridiske udvalg, der holdes i Ringsted den 9. og 10. i næste måned, og for Nordisk Råds møde i april i år i Helsingfors. En ændring af de gældende regler vil naturligvis gå i retning af større liberalisering. Tilstande, hvorunder der hvert år upåtalet forekommer 10.000-20.000 ulovlige aborter, kan i det lange løb ikke opretholdes. Hvor langt vi skal gå, vil jeg gerne vente med at tage stilling til, indtil det danske og svenske materiale er bearbejdet af de sagkyndige.

Som følge heraf mener jeg ikke, at de oplysninger, som er nødvendige for, at folketetinget på forsvarlig måde kan tage stilling, kan være til rådighed før i næste folketingssamling. Vi har fra 1. januar i år efter ønske fra folketetinget gennemført nye bestemmelser om forberedelse af lovforslag. Det ville ikke være muligt uden at krænke disse bestemmelser at komme med lovforslag om ændringer af svangerskabsloven i denne samling.

Viola Nørlov: Jeg vil gerne sige, at det er med blandede følelser, jeg modtager ministerens svar. Jeg havde i øvrigt ikke selv ventet, at noget kunne foregå i denne samling — jeg er da helt klar over, at det kunne der ikke — men jeg havde håbet, at svaret havde lydt, at vi allerede i begyndelsen af næste samling kunne tage spørgsmålet op til behandling. Nu forstår jeg på ministeren, at sagen skal frem på nordisk basis, og det kan jo godt komme til at forhale den for Danmarks vedkommende, og det er jeg faktisk ikke glad for. Jeg ved ikke, om ministeren eventuelt kan sige noget om, hvad hans egen fornemmelse er med hensyn til, om det vil vare 2-3-4-5 eller 6 år, inden vi kan få en revision af denne meget, meget vigtige lov; men jeg forstår, at indtil da må folketetinget stadig påtage sig det store ansvar, det har ved at bevare en lov, der gør tusinder af hæderlige danske kvinder til lovbrudere.